

[Bjørn Poulsen]

ske noget i fremtiden, når den tredje delbetænkning, eller hvad det nu hedder, fra Bernsteinudvalget foreligger med forslag til, hvordan vi skal finansiere dansk landbrug i fremtiden. Jeg har svært ved at se fornuften i denne fremgangsmåde. Jeg synes, disse ting hører meget tæt sammen.

Men kan man få liberaliseringen igennem 100 pct., som man jo næsten gør med denne landbrugslovgivning, har man faktisk også på forhånd bestemt, hvorledes en eventuel finansiering skal være i fremtiden. Det er selvfølgelig det politiske ønske, man har. Jeg synes bare, det er for dårligt, og jeg vil i hvert fald, som det ser ud nu, ikke være med til at vedtage landbrugslovsforslaget. Men er der en åbning fra regeringspartierne eller fra forligspartierne, er vi også klar til at sætte os til forhandlingsbordet. Men indtil nu har vi ikke hørt noget i den retning.

Hvad angår De Radikales rolle i denne sag, er jeg lidt skuffet. Jeg kan godt forstå, at man ikke stiller sig herop og forsvare resultatet, men kun siger, at man har været nødt til at deltage i det. Det synes jeg om ikke andet er meget rart; men resultatet er vel også umuligt at forsvare.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg vil gerne være med til at slukke det sidste gran af optimisme hos hr. Bjørn Poulsen ved at gøre opmærksom på, at da der foreligger et forlig på dette område, går jeg ud fra, at alle forligspartierne skal sige ja til en eventuel forhandling og et forhandlingsresultat. Og med den grundholdning, SF lægger frem, er CD på forhånd så kritisk, at jeg tror, de sidste lysskær af optimisme lige så godt kan blive fjernet med det samme.

Men i øvrigt vil jeg sige til hr. Bjørn Poulsen, at det er da ikke så underligt alt sammen. Det er da ikke så underligt, at man sidste sommer klarede en refinansiering som en ambulancetjeneste, at man nu klarer det generelle grundlag for landbruget, og at vi senere tager os af de vanskeligheder specielt for de unge, det måtte medføre, når vi ser, hvori de består. Hr. Bjørn Poulsen kan da ikke forlange, at vi skal begynde med at løse alle problemerne hu hej, vilde dyr, og måske også tage højde for noget, hvis opståen vi ikke engang aner noget om. Derfor

er det ikke så underligt, at det er delt op i en tretrinsraket. Vi er nærmest stolte over, at det lod sig gøre at få et flertal til at køre den raket igennem, hvad det jo ser ud til.

Endelig vil jeg gøre hr. Bjørn Poulsen opmærksom på, at alternativet til de større enheder, der måske kan give nogle problemer for nogle unge landmænd, ville være at køre videre med nogle små, urentable brug. Og hvad skulle det gavne unge landmænd, at de får nogle små, urentable brug? Det får de det da ikke bedre af.

Vi har taget konsekvensen af den ændring i strukturen, der sker over hele Europa. Vi har nu indrettet det danske landbrug på en måde, der er fremtidsorienteret, og hvis det giver problemer for nogle specielle grupper, er vi også rede til at forsøge at løse dem. Sådan hænger det såmænd sammen, og der er ikke megen mystik i det.

(Kort bemærkning).

Bjørn Poulsen (SF):

Jeg kan da godt forstå, at man vil prøve at bortforklare noget af det, man har lavet, og det synes jeg da også sker udmærket. Men jeg kan nu ikke lade være med at grine lidt, når man taler om en tretrinsraket, hvoraf det første trin dårligt nok er begyndt endnu, på trods af at nummer to allerede var aftalt. For det kan vi vel blive enige om, CD's ordfører og undertegnede, at resultatet af det første, han lavede så smukt, denne ambulancetjeneste, var, at patienten døde, og det er selvfølgelig ubehageligt. Man må så bare håbe, at han måske kan genoplives på et andet tidspunkt, og det sidder vi og håber på.

I øvrigt vil jeg lige bemærke, at det er en fordel, når man hører efter, hvad andre siger. Vi sagde nemlig: Gør de mindre landbrug større, så de får en mulighed for at blive rentable i fremtiden. Det er dér, man har sprunget over, hvor gærdet var allerlavest, og det er dér, man nok kommer til at miste en meget stor del af vores produktion i dansk landbrug. Men var det meningen? Det må det være op til andre at afgøre.

Lad mig endelig sige: Det er ikke mig, der skal vælge mellem Fremskridtspartiet og CD og så EF-Domstolen; det er landbrugsministeren.